

Nu så man i Frankrig f.eks., at det rent faktisk kunne lade sig gøre, og man var jo ved den franske folkeafstemning efterfølgende kun en hårsbredde fra også dér at sige nej. Men der blev fundet et par papkasser med stemmer et eller andet sted ude i Stillehavet, og så klarede man lige nøjagtig den folkeafstemning igennem.

Men et nyt dansk nej vil jo skabe en endnu større optimisme rundt omkring i alle de europæiske lande, en optimisme for, at befolkningerne kan tage situationen i deres egen hånd. De kan gå imod EU-bureaukratiet og selv bestemme, og det vil åbne for en debat om et alternativ til unionsudviklingen, et alternativ til unionsudviklingen, som jo alle befolkningerne ønsker. Det ved vi jo. Det er da det, der er perspektivet ved et dansk nej og efter vores opfattelse i Enhedslisten det, som et dansk nej først og fremmest skal bruges til.

Men så har fru Elisabeth Arnold til gengæld ret i, at det er utrolig vigtigt, at et sådant nej bruges til venstre, at det bliver et nej i rødt og grønt, og at det ikke bliver dette sorte nej. Det er utrolig vigtigt. Det synspunkt kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

Når vi f.eks. gør det klart i debatten i dag, at Amsterdamtraktaten indebærer vældige stramninger af flygtningepolitikken, ja, så er det klart, at det er et synspunkt, som højrefløjen i dansk politik er helt uenig i. De ser helt anderledes på det. Og det kan godt være, at hvis Enhedslistens og hr. Holger K. Niensens synspunkter vinder frem, at der så vil være færre på højrefløjen, som vil stemme nej. Det kan godt tænkes, men til gengæld vil der være flere på venstrefløjen, blandt Socialdemokratiets vælgere og blandt fru Elisabeth Arnolds vælgere, som vil stemme nej, og det ville være det rigtige. Det vil være det, vi skal arbejde for, for så vil det nemlig være den rigtige side i Folketinget, som kommer til at formulere, hvad der skal ske efter et nej.

Så de betragtninger, fru Elisabeth Arnold var inde på i den del af sin tale, synes jeg var både kloge og rigtige.

Så skal jeg prøve at imødekomme den opfordring, der har været til at fremlægge synspunkt om, hvad et nej skal bruges til. Det er også til ære for hr. Ove Fich, så han ikke skal sidde i blinde og lede efter, hvad der skal ske. Jeg ved godt, det først og fremmest er Socialdemokratiet, der kommer til at bestemme, hvad der skal ske efter et nej, men nu får hr. Ove Fich altså et

forslag, som han så har mulighed for at tage stilling til. Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at et dansk nej ved den kommende folkeafstemning om Amsterdamtraktaten indebærer, at Amsterdamtraktaten bortfalder, men at der desuden vil være en række andre problemer, som skal løses, herunder dansk frigørelse fra Schengenkonventionen, afvikling af EU's landbrugsstøtteordninger og strukturfordele, indførelse af en effektiv miljøgaranti og et nyt samarbejde med alle østeuropæiske lande.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 5).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Lige et enkelt spørgsmål til Enhedslisten: Når man i det her forslag til vedtagelse skriver, at traktaten bortfalder, er det så en beskrivelse af en juridisk banalitet, eller er det udtryk for, at Enhedslisten ikke mener, at man bør gå ud og genforhandle, hvis det bliver et dansk nej?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg var lidt inde på det tidligere under en kort bemærkning. Efter Enhedslistens opfattelse er det ikke realistisk at få det, man kalder en genforhandling, fordi de andre lande ikke vil åbne traktaten på en sådan måde, at der kunne komme noget som helst fornuftigt ud af det, og vi mener, at en genforhandling indebærer risikoen for, at det hele ender med en ny Edinburgh-historie og en ny folkeafstemning om stort set den samme traktat. Og det er vi selvfølgelig ikke interesseret i.

Derfor ønsker vi at dele det op, således at man først konstaterer, at Amsterdamtraktaten er bortfaldet, og derefter rejser – gerne i et samarbejde mellem SF og Enhedslisten og forhåbentlig regeringen – f.eks. kravet om en effektiv miljøgaranti, som vi jo er enige om, hr. Holger K. Nielsen og jeg.

Men vi mener altså ikke, at det fører til noget godt, og der er stor risiko for, at det kunne føre til noget skidt, hvis Danmark selv kom og bad